

*Прохорова Л.А. доцент, к.геол.н.,
Кужель А.Р. студентка 3 курсу, спеціальність «Географія»,
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
anya_kuzhel@meta.ua*

РІВЕНЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ ШКІЛЬНОГО ВІКУ(НА ПРИКЛАДІ ЗОШ МІСТА МЕЛІТОПОЛЬ) ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ

У наш час велику увагу і турботу виникає проблема взаємодії людини і довкілля. Вплив людини на природне середовище став настільки значним, що постало питання про гарантії її існування на Землі. Природа вже не в змозі без допомоги людини компенсувати порушення, викликані виробничою діяльністю людей, а також відновити багато видів природних ресурсів, хоча нещодавно вважалося, що ці багатства невичерпні. Усвідомлення глобальних екологічних проблем кожним народом, кожною країною повинно спонукати людину до наведення порядку й у своєму домі.[2, с. 3]

Тому сьогодні економічний аспект є важливим компонентом світогляду сучасної людини. В цих умовах велика відповідальність покладається на освітні установи. В підготовці екологічно грамотного покоління основна роль належить учителю в школі, керівникам гуртків у позашкільних закладах, їх творчій ініціативі. У свідомості підлітків треба виробити звичку правильно, критично оцінювати свою поведінку, відповідно до законів природи й суспільства. Обізнаність школярів із правилами поведінки і природі й дотримання їх від час екскурсій, туристичних і краєзнавчих, походів свідчать про ступінь сформованості еколого-етичної свідомості школярів. [2, с.4]

Екологічне виховання-це процес формування гуманного, відповідального, бережливого ставлення людини до природи як унікальної цінності; утвердження у поглядах, переконаннях, моральних установках принципів раціонального природокористування, готовності до самообмеження і природоохоронної діяльності. [3, с. 9]

Екологічне виховання базується на екологічних знаннях. Однак наявність екологічних знань за відсутності відповідного ставлення до природи не гарантує екологічного доцільної поведінки особливості. Саме ставлення визначає характер цілей і мотивів взаємодії з природою, готовність обирати ті чи інші стратегії поведінки, стимулює екологічно доцільні вчинки.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ ТА ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Екологічна стежина і навчає і виховує/ В.В Сердюк, М.Т. Мальніна.- Мелітополь, 2008. - 130 с.
2. Формування культури екологічної поведінки учнів основної школи [Текст] : метод. посіб.- Кіровоград. Імекс-ЛТД, 2014.- 155 с.
3. Формування екологічної компетентності школярів: науково-методичний посібник / Н.А. Пустовіт, О.Л.Прудакова, Л.Д. Руденко та інші.- К.: Пед. думка, 2008.- 63 с.